

Comunicat de Premsa (en català): Vaga de Fam a Telefònica Movistar

[CASTELLANO](#)

VAGA DE FAM A TELEFÒNICA - MOVISTAR

Coordinador Premsa
Enrique Mosquera
Tel. 660.620.669
Mail to: vagadefam@yahoo.es

Portantveu
Josep Bel
639.390.710

Pàgina web: <http://huelgadehambreentelefonica.blogspot.com.es>

Facebook: Huelga de Hambre en Telefonica

Twitter: @HHtelefonica

Treballadors i membres del Comitè d'Empresa de Barcelona iniciarem, el **dilluns 5 de Novembre, una vaga de fam** contra l'**acomiadament injust del nostre company Marcos Andrés Armenteros**.

La vaga de fam es desenvoluparà a la seu del **Comitè d'Empresa de Barcelona** (c. Marques de Campo Sagrado, 22, planta 1).

Es planteja aquesta **mesura extrema davant la radicalitat de l'empresa**, ja que 2 vegades s'ha declarat l'acomiadament nul i o bé improcedent (al Jutjat Social i al Tribunal Superior), i Telefònica no ha readmès al nostre company Marcos. Us ampliem la situació descrivint **3 agents a l'escena**: la direcció de Telefònica, els tribunals socials i els treballadors i treballadores.

“VOSTÉ NO ÉS RENDIBLE”: Una direcció inhumana

Al Febrer de 2011 el nostre company Marcos va ser acomiadat per la direcció de Telefònica aduint que tenia un cert nombre de baixes mèdiques durant 2010-2011. La

direcció deia que amb la reforma laboral aprovada al Setembre de 2010 (**la data és important per entendre els judicis**) podia acomiadar a Marcos. La carta d'acomiadament deia textualment: **“vostè no és rendible”**. A Madrid també va ser acomiadada la companya Mari Cruz. **Els directius volien un clima de por** davant les eleccions sindicals, la negociació del conveni i l'aprovació de l'ERO (Expedient de Regulació d'Ocupació).

L'empresa **accepta que el treballador estava de baixa per malaltia** i en cap moment dubta que fos cert. Això demostra que la reforma laboral (que va provocar la **vaga general** de Setembre de 2010) ampliava el poder d'acomiar sense més justificació que la voluntat dels directius (per culpa de la reforma de l'article 52.d, Estatut dels Treballadors).

Veiem un empitjorament de les relacions laborals a tot arreu. I a la nostra Telefònica també ho veiem, la gent no demana baixa per malaltia i venen malalts a la feina **creant un problema de salut pública** (a la feina, als desplaçaments i als seus barris).

Aquests directius són inhumans i danyen la imatge de Telefònica. Mentre consideren “no rendible” a un treballador simplement per les seves baixes mèdiques justificades, no qüestiona la rendibilitat d'una persona com Urdangarín, malgrat els clars indicis de que es tracta d'un lladre.

“REPRESSIÓ SINDICAL”: L'empresa per sobre de la justícia

El procés judicial té 2 moments:

* Demanda de Marcos al Jutjat Social: a l'**Octubre de 2011** la jutgessa sentència **ACOMIADAMENT NUL**, doncs troba provat que va haver-hi **repressió sindical**. Marcos, a la data del seu acomiadament, era candidat a les eleccions sindicals que s'anaven a celebrar en unes setmanes. A més l'aplicació del barem de baixes durant 2010 no era legal, ja que la reforma laboral es va aprovar al Setembre de 2010 i **la llei no pot ser retroactiva**.

* Recurs de la direcció de Telefònica a la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya: al **Juliol de 2012** el tribunal refusa el recurs i torna a donar la raó a Marcos, per canvia la qualificació de l'acomiadament de **NUL a IMPROCEDENT**. Considera que no va haver-hi persecució sindical, **creient l'argument dels directius**, que deien que no coneixien la seva activitat sindical, qüestió sense lògica. Com hem dit a la data de l'acomiadament Marcos ja era candidat a les eleccions. En **ser improcedent deixava a l'empresa escollir si readmetia o no Marcos**.

El Comitè d'Empresa i tots els sindicats presents a Telefònica demanen a la direcció la readmissió de Marcos. L'empresa es nega rotundament, i Kim Faura, Director General de Telefònica a Catalunya, refusa expressament reunir-se amb el Comitè; res l'interessa la injustícia ni la improcedència de l'acomiadament.

Marcos decideix no continuar els recursos i col·lectivament decidim recórrer a la mesura de lluita que estem a punt de començar.

“**MARCOS SOM TOTES I TOTS**”: La resposta de treballadores i treballadors

Hi ha hagut mobilitzacions originals a l'empresa i segurament hem fet la primera **FlashMob laboral a tot Espanya** (a la primavera de 2011). També ens hem manifestat, hem fet diverses vagues de suport a Marcos i vam estar **acampats a la plaça Catalunya** durant l'ocupació de l'**Assemblea 15-M**.

La vaga de fam, una mesura de més contundència, la convoquem la **Plataforma Marcos Readmisión, la Plataforma Si Soy Rentable** i 2 sindicats presents al Comitè d'Empresa de Barcelona (**CoBas i EC**).

El clam avui dia entre nosaltres és aquest: “**Marcos som totes i tots**”.

